

Прѣдъ тебе гдѣ-то плачи.

Рыдають съ росены слезы

За мене и зорѣ.

Стани, стана са разбѣди,

И милость съ мѣнь сторѣ.

— О —

Изгрѣй изгрѣй зора злата!

Ношь-та да са провѣди,

Да са раздѣли вѣче свѣтъ-тъ,

И либе да съ провѣди.

Ей стегнѣхъ конѣ, тръгвамъ азъ,

Далек, далек, щѣ идѣ!

На тозъ раздѣльный, свѣтлый часъ,

Желаю да го видѣ.

Да са простимъ, да мѣ рекъъ зорѣ что

Да нѣ тѣжи, да жалѣе,

Да нѣ врича другѣ мѣ рѣкъъ,

За менѣ да са надѣе.

— Стани, Ей спинѣ са зора;

Трѣпни отъ сѣнь дѣвице,

Какъ гъргорница у гора,

Божеетвенна дѣщице!

Прощавай. — Богомъ ми речѣ: